

## 21. nedeľa po Svätej Trojici

**100. výročie vzniku ČSR, 100. výročie vzniku ECAV na Slovensku,  
100. výročie ukončenia prvej svetovej vojny,**

**Sučany 21. 10. 2018**

**Priamy prenos STV**

### **Suspírium:**

Večný Bože, duchom sily naše snahy k sebe riad',  
nedaj od pravdy odstúpiť,  
nedaj v žito kúkoľ siať.

Kriste Pane, duchom lásky  
naplň štedro našu hrud',  
všetkých spozdílych a spiacich  
k bohumilej práci vzbud'.

Duchu Svätý, srdcia zapál',  
nedaj zmierať v nevere,  
ale veď nás k Hospodinu v dietok plnej dôvere.

Amen.

Martin Rázus (18. 10. 2018 – 130. výročie narodenia)

### **Iz 22, 29: „Krajina, Krajina, Krajina, počuj slovo Hospodinovo!“**

Vážený brat generálny dozorca, vážené predsedníctvo CZ, bratia farári, sestry farárky,  
vážený pán premiér SR, vážený pán minister národnej obrany, vážený pán starosta obce Sučany,  
bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Dnešná 21. nedeľa po Svätej Trojici je pre nás výnimočná aj tým, že si spoločne pripomenie a spoločne Pánu Bohu poďakujeme za našu krajinu, za vznik ČSR, ktorého 100. výročie vzniku si pripomínáme.

Vznik ČSR nebol jednoduchý proces. Predznamenovalo ho mnohé horlivé úsilie. Aj keď už žijeme v samostatnej SR, vznik ČSR mal a má veľký význam. V samostatnej republike tak pred 100 rokmi vznikla aj samostatná Evanjelická a. v. cirkev.

Pripomíname si aj 100 rokov od ukončenia prvej svetovej vojny, ktorá mala byť mementom toho, aby sa niečo podobné v histórii ľudstva neopakovalo, ale, žiaľ, – nebolo to tak.

Slovenskí evanjelici sú súčasťou veľkej rodiny evanjelických kresťanských cirkví, ktoré boli založené v procese obnovy cirkvi v 16. storočí, nazývaného reformácia.

Počiatky evanjelickej cirkvi siahajú do prvej polovice 16. storočia, keď na územie súčasného Slovenska začala prenikať reformácia Lutherovho smeru z Wittenbergu. Žilinská synoda v roku 1610 ustanovila organizačnú štruktúru evanjelickej cirkvi vo vtedajšom Hornom Uhorsku.

V roku 1918, po vzniku Československej republiky, sa z Evanjelickej cirkvi v Uhorsku vyčlenila samostatná Cirkev evanjelická a. v. na Slovensku.

Na začiatku druhej svetovej vojny nemecká časť evanjelickej cirkvi vytvorila samostatnú nemeckú cirkev, ktorá trvala do konca druhej svetovej vojny.

Chcem zdôrazniť, že naša cirkev vždy stála v opozícii k vládnuceму režimu, protestovala proti nacizmu, rasizmu a uplatňovaniu Židovského kódexu. V roku 1942 napísali evanjelickí biskupi Pastiersky list proti deportácii židov. Evanjelici zachránili pred smrťou mnoho židovských spoluobčanov. Počas Slovenského národného povstania bolo 220 evanjelických farárov v ilegale.

V roku 1948 a v ďalších rokoch komunistický režim zlikvidoval cirkevné spolky, školy, diakoniú aj periodiká. Cirkev žila pod prísnu kontrolou totalitného režimu. Vyše sto evanjelických farárov bolo prenasledovaných, mnohých väznili alebo obmedzovali v službe cirkvi.

Po roku 1989 sa aj život cirkvi začal rozvíjať v nových spoločenských podmienkach.

To je v skratke história, ktorá sa nedelí na históriu krajiny a históriu cirkvi, ale história, v ktorej udalosti a okolnosti boli navzájom previazané.

Z Písma svätého som prečítal pár slov, ktorými prorok Jeremiáš vyzýval Izrael – krajinu – teda národ, spoločnosť, územie. V dnešnej dobe táto dávna výzva proroka platí rovnako naliehavo aj pre našu krajinu a národ či národnosť v nej, pre cirkev i spoločnosť. Božiemu nároku ako ľudia neuhneme! V súvislosti s biblickým textom, ktorý nasleduje môžeme povedať: **Krajina, počuj slovo Hospodinovo, ktoré ťa varuje pred falošnými nádejami.** Jeremiáš vyzýva ľud, aby neskladal nádej v súčasnom kráľovi Jojáchínovi, pretože je koniec Dávidovmu kráľovstvu, politická úloha tejto dynastie končí, Jojáchínov potomok už na trón nenastúpi. Spoliehať sa na to je falošné a znamená dopredu stratenú nádej. Jeremiášova reč v ušiach mnohých určite znela ako reč zradcu cirkvi a národa. Ale Jeremiáš nestál v službách nepriateľov. Bol si veľmi dobre vedomý toho, že falošným ubezpečením o tom, že pravda je lož sa narobí veľa škody v každom spoločenstve, v cirkvi i v národe. Stáť v takejto službe bolo a je veľmi ťažké. Vravieť pravdu bez výhrad - aj keď je to pre dobro cirkvi a národa - si často vyžaduje poriadnu dávku vnútornej sily a odvahy.

Ani v dnešnej dobe neprestalo ohrozovanie falošnými nádejami. Ľudské srdce je náchylné utiekať sa k modlám, dúfať vo vlastné skutky a zásluhy, obrazne povedané dúfať vo vlastných Jojáchínov. Je vždy na zamyslenie v kom z ľudí skladáme nádej, od koho čakáme záchranu. A máme tú jeremiášovskú smelosť varovať a vravieť pravdu, aj keď nie je príjemná, aj keď nám to môže priniesť značné neprijemnosti? Sme ako kresťania odvážnymi ľuďmi, ktorí vidia a vedia, „**čo je pravdivé, čo čestné, čo spravodlivé, čo čisté, čo ľubezné, čo je cnostné a chváľtebné?**“ – tak, ako to píše apoštol Pavel ( Fil 4, 8).

Jeremiášovo poslanstvo akoby ľudí i kráľa ponechávalo v temnote, z ktorej nie je výhľad. – Znamenalo to zahynutie v chaldejskom zajatí? Jeremiáš však nebol prorokom beznádeje v Hospodinovom mene. On prinášal svetlo do tmy. Poukazoval na dôveru Hospodinovi, Vysloboditeľovi, Spasiteľovi a Pánovi, záchrancovi cirkvi i národa. Boh je východiskom pre svoj ľud. Prorok Izaiáš píše: „**Ak neveríte, neobstoíte! – v obrátení a upokojení bude vaša záchrana, v utíšení a dôvere bude vaša sila.**“ (Iz 7, 9; 30,15).

Preto: Počujme slovo **Hospodinovo**, pretože toto slovo prináša svetlo do temnoty.

A stalo sa podľa Jeremiášovej zvesti. Po zavlčení kráľa Jojáchína do zajatia na judský kráľovský trón už nezasadol nijaký dávidovec. Lenže Pán Boh, ktorý dal zaslúbenie samotnému Dávidovi, si stojí za slovom. On neplánoval likvidáciu ľudu a cirkvi. V nasledujúcej, 23. kapitole Jeremiášovho proctva sa dozvedáme, že „**prichádzajú dni – znie výrok Hospodinov – keď vzbudím Dávidovi spravodlivý výhonok, ten bude panovať ako kráľ, bude múdro konať a uplatňovať právo a spravodlivosť v krajine. Za Jeho čias Júda dôjde spásy a Izrael prebývať bude v bezpečí. A toto bude Jeho meno, ktorým Ho budú volať: Hospodin - naša spravodlivosť!**“ (Jer 23, 5 – 6). Tak uprostred Božieho súdu nad obliehaným Jeruzalemom Hospodin zaslubuje krajine, ľudu – dar spásy. Tento dar má konkrétny obsah v podobe nového života v pokoji, poslušnosti a spravodlivosti.

Naplnenie tohto zaslúbenia vidíme v príchode, živote a diele Pána Ježiša Krista, nášho Spasiteľa.

Neexistuje iný dar spásy, iná ponuka, pretože neexistuje iný Kristus.

Ponuka tohto daru stále trvá pre nové a nové generácie, krajiny, ľud v nich, teda aj pre nás, pre našu krajinu!

Ježiš Kristus je naša spravodlivosť. Z neho sa odvíja do konkrétnej podoby náš osobný, rodinný, spoločenský, národný život. V ňom je naša istota budúcej spásy! Ale počuje to krajina, pochopí to národ?! Tu máme ako cirkev, ako kresťania veľkú a zodpovednú úlohu: Krajina má počuť slovo Hospodinovo! Platí to, čo znelo pred tisícročiami, storočiami, desaťročiami a znie aj dnes.

Keď počujeme a prijmeme slovo Hospodinovo, privedie nás to k istote, že to s nami dopadne dobre – a to aj vtedy, keď sa nám to na prvý a možno ani na druhý pohľad nezdá. Tak to bolo aj s Izraelom. Dopadlo to zle. Kráľ s ľuďmi šiel do zajatia, krajina spustla, Jeruzalem bol rozborený. – Zrazu máme pred očami ne takmer nevysloviteľnú bolesť.

Ako sa však ukázalo, bola to cesta k záchrane. Bola to cesta súdu, uprostred ktorého bola milosť – milosť nájdenia Pána Boha. Ak sme zahrnutí tým, po čom tak túžime: priazňou, životom bez problémov, bez utrpenia a kríz – to ešte nemusí byť naše šťastie. Ak príde kríž, utrpenie a otvoria sa nám oči, precitneme a uvidíme ako sme zhrešili – práve v dôsledku toho sa nám v živote otvára nová cesta – cesta k poznaniu

Pána Boha, k Jeho milosti a spravodlivosti. Jeremiáš chcel v konečnom dôsledku povedať vlastne to, že všetko dopadne dobre vtedy ak krajina počuje slovo Hospodinovo.

Je to slovo o našej budúcnosti, možno práve vo chvíľach, keď si myslíme, že ju nemáme. Naša budúcnosť je v návrate k Trojjedinému Pánu Bohu, pretože On je naša budúcnosť. Pamätajme na to!!! Platí to pre jednotlivcov i pre národy – aj pre ten náš národ, našu krajinu.

Preto, evanjelici aj všetci kresťania, občania, priatelia národ i vlasť, teda krajina: Počuj slovo Hospodinovo! Amen.

### **Modlitba:**

*Trojediný Svätý Bože, Tebe patrí vd'aka a chvála za Tvoju lásku a milosť, ktoré nás neustále sprevádzajú ako jednotlivcov i ako ľud krajiny v ktorej žijeme.*

*Ďakujeme za Tvoje hojné požehnanie v časoch dobrých i v časoch ťažkých. Ďakujeme za náš národ, za bratský český národ i všetky národnosti s ktorými sme tvorili, či tvoríme jeden štát.*

*Ďakujeme za našu evanjelickú cirkev, ktorú si viedol a vedieš, ktorej Hlavou je náš Spasiteľ Pán Ježiš Kristus.*

*Daj, prosíme, aby sme si ako kresťania vždy uvedomovali svoju zodpovednosť i úlohu, ktorú si nám zveril. Pomôž nám žiť i konať tak, aby v hluku radostí i tragédií tohto sveta nezanikalo Tvoje slovo, ale aby jasne znelo, dotýkalo sa mysle i srdca, nedalo šancu falošným nádejam, ale vždy poukazovalo na Tvoju pravdu a spravodlivosť, na Tvoju Spásu a záchranu, na budúcnosť, ktorá nekončí v ničote a rezignácii.*

*Zmiluj sa, Bože, nad nami, „nech v našich príbytkoch znova Tvoj sladký mocne zaznieva hlas, daj počuť Tvojej milosti slová, národy vierou v Ježiša spas. Dedičmi tých sme, čo umierali pre pravdu Tvoju za časov zlých a ktorí túžbu len jednu mali, abys' bol Pánom potomkom ich“.*

*Trojediný Bože nech je oslávené Tvoje sväté meno aj v našom živote, našej cirkvi i v našej krajine. Amen.*

